

PRZEKRYŚLIĆ (2) *vb pf*

inf przekryślić (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Unieważnić coś przekreśleniem [co] (2) : Cancellare literas. eynen brieff durchstreichen. Przekryfłyć lift. Murm 193.

W przeciwstawieniu: »przekryślić ... przyczynić« (1): RejAp 196 cf Zwrot.

Zwrot: »słowko przekryślić« (1): A żaden sie thego nigdy ważyć nie śmie/ áby thám [w liście królewskim] namnieyźe słowko álbo przekryflić álbo przyczynić miał boby go wnet fáłfzerzem zwano RejAp 196.

Synonimy: przekresić, wymazać, zamazać.

Formacje współrdzenne cf KRYŚLIĆ.

Cf PRZEKREŚLONY, PRZEKRYŚLENIE

MN